

Galeries de Barcelona Inauguracions recents

Xavier Escribà exposa pintura sobre tela a Marlborough

Sancho recorda la Barcelona preolímpica

JUAN BUFILL
Barcelona

Les pintures que Xavier Escribà exposa a la galeria Marlborough Barcelona són abstractes i conceptuals, però es perceben a més com objectes físics molt concrets. Són obres pictòriques i a la vegada escultòriques, objectes híbrids artísticament no identificats. Escribà (París, 1969) pinta sobre tela capes monocromes d'acrílic, sovint amb diferents colors superposats, vivaços però d'aspecte neutre, no natural ni líric, sinó industrial. Però pinta, sobretot, sense pinzell, per exemple retallant el suport i fent amb ell un rotllo semblant a una catifa foradada, un cabdell de tires de tela o una escultura que pot evocar tan aviat un coixí com una cresta japonesa. De vegades excava la seva pintura en forma d'ulls o minillacs, i així apareixen parcialment les capes de colors anteriors i amagades, en forma d'ulls de fusta o d'ágata.

I en algunes ocasions compon amb aquestes siluetes amalgames irregulars en què el perfil polit deixa visibles les successives capes de color. Això succeeix a

Les deux de Paul Klee-44 ans.

Xavier Escribà no és el primer artista que decideix alliberar la pintura no ja de la representació figurativa, sinó d'aquest presumpte parany tradicional -d'altra banda ple de sentit- que és el quadre i l'enquadrament ortogonal. Em va explicar fa anys el pintor Milan Kunc, que va ser un alumne feliçment desobedient

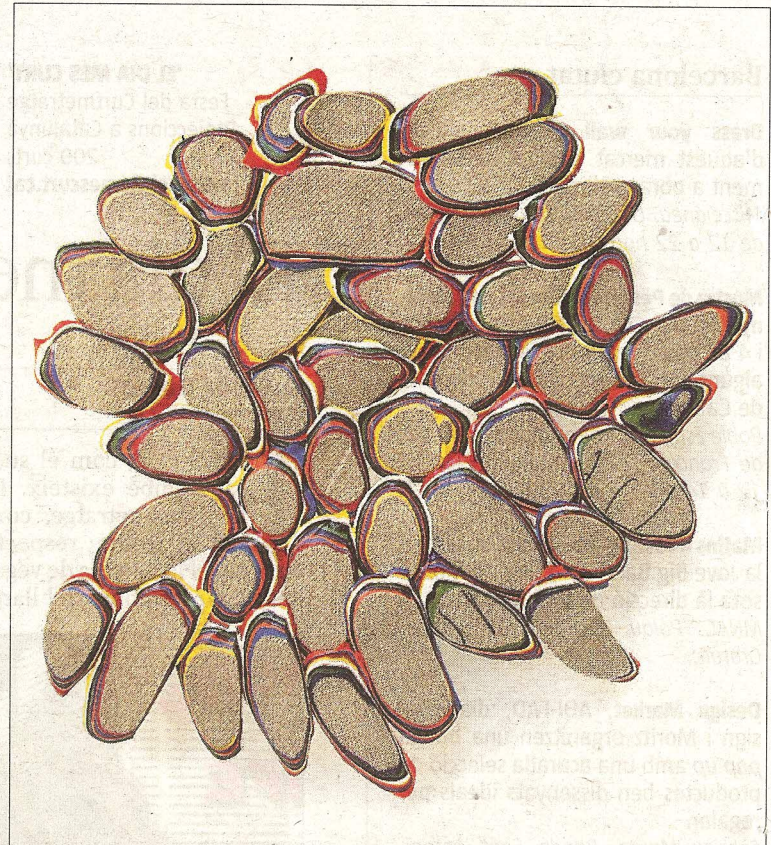
Beuys assegurava que la part del darrere d'un quadre és molt interessant, més que la que s'exposa

de Joseph Beuys, que el molt pedagògic guru alemany tenia el costum, gairebé el tic, d'assegurar que la part del darrere d'un quadre és molt interessant, més que la que s'exposa. En fi. Més enllà d'aquest gest iconoclastic, nihilista i potser una mica beneit que tenia el costum de fer Beuys en les seves classes, em sembla interessant i pertinent reivindicar l'atenció al que és residual i mar-

ginal. A Xavier Escribà li interessen els voltants, les prolongacions i els estreps de la pintura. Canvia els processos per modificar els resultats i sorprendre's a si mateix i el seu públic.

En aquesta mostra es presenten pintures que semblen escultures de paret, obres dibuixades per la silueta del suport i no pel traç del pintor. Escribà, com altres artistes de les últimes dècades -i sobretot dels anys seixanta i setanta del segle XX-, aconseguix resultats diferents perquè canvia el verb habitual pintar per altres verbs, com retallar, enrotllar, excavar, arrugar, cosir, esculpir, apilar o amuntegar. El resultat és suggestiu i molt vàlid. *Marlborough Barcelona. València, 284. Fins al 8 de gener.*

J.A. Sancho. La memòria d'una ciutat canviant com Barcelona es pot recuperar en part gràcies a fotografies com les que exposa Sancho amb el títol *D'esquena al mar*. Fa referència a la ciutat preolímpica que durant els anys vuitanta prescindia del mar proper, exceptuant aquest lloc privilegiat que eren els antics xiringuitos de la Barceloneta. Sancho va foto-

GALERIA MARLBOROUGH

Les deux de Paul Klee-44 ans, 2013, acrílic de Xavier Escribà

grafiar les platges tercermundistes del Somorrostro, amb pedres, escombraries i barraques, sense sorra ni banyistes. *Galeria Alex Telese. C/ Palla, 11. Fins al 24 de desembre.*

25 per vint-i-cinc. Pèrgamon celebra el seu 25è aniversari amb una exposició de 25 obres de també vint-i-cinc pintors, els més característics de la seva línia expositi-

va. Quan es trobava a Duc de la Victòria, va realitzar exposicions memorables i va donar a conèixer artistes com Ramón Guillén-Balmes i Marcos Palazzi. En la selecció actual destaquen les pintures de Xavier Serra de Rivera i de Palazzi, en una mostra que inclou peces d'Anna Miquel, Jaume Ribas i Neus Martín Royo. *Pèrgamon Quatre. Petritxol, 4. Fins al 8 de gener.* ●